

L'HORA NOVA

Publicació editada per la Secció Obrera de les Arts Gràfiques

DEL DISCURS DE DIUMENGE

Un Govern responsable

Calia sentir l'expressió que abans d'ahir feren els representants d'Esquerra Republicana que formen part del Govern de Catalunya i de Barcelona, per donar-se compte de l'existència d'un Govern responsable, que copsa plenament la realitat de l'hora actual i que sap amb exactitud quina ha d'ésser la seva missió en aquests instants de la transformació social que s'opera a mida que anem vençant el feixisme. Quin contrast que tenien les seves paraules amb altres que hem sentit, mancades de fons real, buides del tot, dites sens dubte per egoisme personal i per afany partidista!....

• Els homes d'esquerra, al «Gran Price», diumenge passat, parlaven admetent la responsabilitat total del comandament del nostre poble. Parlaven serens i posseïts d'un anhel constructiu que satisfaci les exigències del moment. Les seves frases eren, més que altra cosa, la previsió i la remarca. I significaven — cal dir-ho — el desig de la voluntat majoritària de la nostra Catalunya.

No ens aboquem a un feixisme de l'estil del d'Alemanya o del d'Itàlia, deia un dels oradors que suara ha fixat la posició d'esquerra davant el moment actual. I en dir-ho, en forma de súplica, en forma de desig ferm, explicava d'una manera clara, concisa i real, les causes que ens abocarien a un estat repudiat per tots i que precisament ara volem extirpar del si de la nacionalitat espanyola.

El feixisme ve del massa enllà, del desequilibri econòmic-social. No ens ho diuen solament les teories dels sociòlegs i dels economistes del tot adaptats a les circumstàncies d'aquesta hora nova. Ens ho diu, a casa nostra mateix, amb massa precisió, ja ara, algun cas isolat que amb repugnància veiem.

Altra part lloable — molt lloable — té el contingut de les paraules de diumenge

EL TRIBUNAL DEL POBLE

La nova organització de la justícia, que no tardarà a implantar-se, haurà d'estar d'acord amb la voluntat del poble que mana. Els tribunals, que són els administradors de la justícia, actuaran de la manera que imposi el nou ordre que quedarà implantat definitivament. Tots sabem que els tribunals de justícia, que han actuat fins el 18 de juliol, malgrat d'haver-hi en aquests últims temps un govern d'esquerra, no eren més que substituïdors de la justícia. I és que la xarxa burocràtica creada per la dinastia dels Borbons, era més potent que el govern i que el poble que pagava. Les resolucions i les sentències eren dictades sempre d'acord amb el litigant que pagava més bé. Aquesta ofensa constant i premeditada a les més elementals normes de la justícia i al dret humà ha perdurat anys i més anys i ha calgut una veritable revolució per a enderrocar d'una manera definitiva tanta ignomínia i tanta perversitat.

La balança de la justícia en mans dels rics i dels influents, ha creat un adagi català que diu «AMB RAO O SENSE RAO VAGI EL POBRE A LA PRESO». I els adagis són creats pel poble després de la continuïtat de fets que els justifiquen. I en aquest cas, la justificació està a la consciència de tothom.

No volem pas dir d'una manera categòrica que no hi hagi hagut dintre la magistratura algun cas d'honradesa i imparcialitat; però eren tan pocs, que es podien comptar amb els dits de la mà.

Mentre la nova organització de la justícia s'està endegant de conformitat a la voluntat de la massa treballadora, ha estat creat, provisionalment, el Tribunal Popular, que està ja constituït a Barcelona i en algunes altres ciutats de Catalunya. Aquest Tribunal del Poble actuarà mentre continui la lluita que sostenim contra la fera feixista; després, caldrà la constitució de la nova organització.

En el nou ordre revolucionari que vivim, l'aplicació de la justícia ha d'ésser encomanada als Tribunals Populars, que, per a complir aquesta missió han estat creats. Les lleis, siguin quines siguin, com totes les disposicions dels comitès directius, no deuen aplicar-se a caprici individual de ningú, perquè els capricis i les iniciatives particulars no són mai una garantia de justícia i de imparcialitat.

Hem de demostrar ben clarament que s'ha acabat la prostitució de les lleis dictades pel poble i que la justícia no estarà mai més al servei dels rics.

RAMON VILACÍS

al «Gran Price»; el prec solemne d'unitat i la promesa categòrica d'ajudar i fer possible la nova estructuració social.

Cal acceptar com a fet indubtable que la guerra no seria vençuda sense la unitat d'acció. Precisament el que els dol als feixistes, és això mateix, aquesta unitat que posseïm i que algú, endut per afanys parti-

distes voldria trencar, en perjudici de la societat tota. Haurien vençut els feixistes espanyols — ho hem dit ja una altra vegada des d'aquestes mateixes pàgines — si haguessin trobat un bloc antifeixista que fàcilment s'hagués desfet.

(Passa a la pàg. 2)